

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 09.02.2001

Časová verzia predpisu účinná od: 09.02.2001

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

44

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 5. júna 2000 bola na Federálnom ministerstve zahraničných vecí Švajčiarskej konfederácie v Berne uložená listina o odvolaní výhrad Slovenskej republiky k Ženevskému dohovoru o zlepšení osudu ranených a nemocných príslušníkov ozbrojených síl v poli, Ženevskému dohovoru o zlepšení osudu ranených, nemocných a stroskotancov ozbrojených síl na mori, Ženevskému dohovoru o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami a k Ženevskému dohovoru o ochrane civilných osôb za vojny prijatým v Ženeve 12. augusta 1949, vyhláseným vyhláškou č. 65/1954 Zb. Tieto výhrady, ktoré urobila Československá republika pri podpise Ženevských dohovorov 12. augusta 1949 a potvrdila pri uložení ratifikačných listín 19. decembra 1950, zneli takto:

- „1. Pri podpise Ženevského dohovoru o zlepšení osudu ranených a nemocných príslušníkov ozbrojených síl v poli vyhlasujem, že vláda Československej republiky pristupuje k tomuto dohovoru s výhradou jeho článku 10. Vláda Československej republiky neuzná, že je podľa práva žiadosť mocnosti, v moci ktorej sú ranení a nemocní, aby neutrálny štát alebo medzinárodná organizácia alebo ľudomilná organizácia prevzali funkcie, ktoré podľa tohto dohovoru prislúchajú ochranným mocnostiam voči raneným a nemocným alebo voči členom zdravotníckeho a duchovného personálu, ak na to nedá svoj súhlas vláda, ktorej príslušníkmi sú.
2. Pri podpise Ženevského dohovoru o zlepšení osudu ranených, nemocných a stroskotancov ozbrojených síl na mori vyhlasujem, že vláda Československej republiky pristupuje k tomuto dohovoru s výhradou jeho článku 10. Vláda Československej republiky neuzná, že je podľa práva žiadosť mocnosti, v moci ktorej sú ranení a nemocní, aby neutrálny štát alebo medzinárodná organizácia alebo ľudomilná organizácia prevzali funkcie, ktoré podľa tohto dohovoru prislúchajú ochranným mocnostiam voči raneným, nemocným a stroskotancom alebo voči členom zdravotníckeho a duchovného personálu, ak na to nedá svoj súhlas vláda, ktorej príslušníkmi sú.
3. Pri podpise Ženevského dohovoru o zaobchádzaní s vojnovými zajatcami vyhlasujem, že vláda Československej republiky pristupuje k tomuto dohovoru s výhradou jeho článkov 10, 12 a 85. Pokiaľ ide o článok 10, neuzná vláda Československej republiky, že je podľa práva žiadosť mocnosti, v moci ktorej sú vojnoví zajatci, aby neutrálny štát alebo medzinárodná organizácia alebo ľudomilná organizácia prevzali funkcie, ktoré prislúchajú podľa tohto dohovoru ochranným mocnostiam voči vojnovým zajatcom, ak na to nedá svoj súhlas vláda, ktorej príslušníkmi sú. Pokiaľ ide o článok 12, neuzná vláda Československej republiky, že je podľa práva, aby mocnosť, ktorá vykonáva presun zajatcov, bola oslobodená od zodpovednosti za aplikáciu dohovoru, čo i len po čas, po ktorý budú vojnoví zajatci zverení mocnosti, ktorá súhlasila s ich prijatím. Pokiaľ ide o článok 85, neuzná vláda Československej republiky, že je podľa práva, aby vojnoví zajatci odsúdení pre vojnové zločiny a pre zločiny proti ľudskosti v zmysle zásad určených v norimberských rozsudkoch požívali výhody tohto dohovoru, pretože vojnoví zajatci odsúdení pre také zločiny majú byť podrobení predpisom o výkone trestu platným v štáte, o ktorý ide.
4. Pri podpise Ženevského dohovoru o ochrane civilných osôb za vojny vyhlasujem, že vláda Československej republiky pristupuje k tomuto dohovoru s výhradou článkov 11 a 45. Pokiaľ ide o článok 11, neuzná vláda Československej republiky, že je podľa práva žiadosť mocnosti, v moci ktorej sú chránené osoby, aby neutrálny štát alebo medzinárodná organizácia alebo

ľudomilná organizácia prevzali funkcie, ktoré prislúchajú podľa tohto dohovoru ochranným mocnostiam voči chráneným osobám, ak na to nedá svoj súhlas vláda, ktorej príslušníkmi sú. Pokiaľ ide o článok 45, neuzná vláda Československej republiky, že je podľa práva, aby mocnosť, ktorá vykonáva presun zajatcov, bola oslobodená od zodpovednosti za aplikáciu dohovoru, čo i len po čas, po ktorý budú tieto chránené osoby zverené mocnosti, ktorá súhlasila s ich prijatím.“.

Odvolaie výhrad nadobudlo účinnosť 5. júna 2000.

